

Μια Καλόγρια στο Βατοπαίδι

[/ Γενικά](#)

Ήρθε σιμά Καλόγρια, περιπατεί στην ποίμνη
και είπε το σπίτι μου εδώ, πρέπει ευθύς να γίνει.
Να βλέπω και εύχομαι στην οικουμένη όλη
και από ψηλά να ευλογώ, όλο το περιβόλι.

Στο Βατοπαίδιο έστησες ορθοδοξίας έδρα
του βασιλέως ανάκτορο, της Παναγίας καθέδρα.
Επτά σεπτά εικονίσματα και την Αγία σου Ζώνη
του τέκνου σου, τον Κάλαμο και τον Σταυρό ακόμη.

Η Βηματάρισσα ευλογεί ολημερίς τη Λαύρα,
φώτισε την ψυχούλα μου, να έχει Θεία αύρα.
Σαν έρθει εδώ ο δυστυχής, ζητεί Παραμυθία
γοργά εσύ Φιλεύσπλαχνη, του δίδεις σωτηρία.

Αντιφωνείς ταχύτατα σε όλες τις αιτήσεις
και Εσφαγμένη έρχεσαι να μας παρηγορήσεις.
Με την Ελαιοβρύττισσα, απάλυνες τον πόνο
σαν έδιωξες τον πειρασμό, δε με άφησες, πια μόνο

Παντάνασσα που άστραψες, της σωτηρίας ακτίνες
σε πόσους έγινες αιτία ζωής, με νόημα και αξίες.
Όπου διαβείς, στην όψη σου ο χάρος παίρνει δρόμο
φεύγει ο καρκίνος μακριά και ανάμνηση είναι μόνο.

Όποιος σε πυροβόλησε, αλλόφρων εκρεμάσθει
και ο πιστός σαν τον άκουσε, ήρθε να σε δοξάσει.
Στις είκοσι είσαι δεύτερη, μα στη καρδιά μας πρώτη
Μονή που η πρόνοια σε όρισε, του όρους στρατιώτη.

Μνάσων ο αρχαίος μαθητής